

عنوان مقاله:

رابطه بین ناکارآمدی آموزش مجازی و سلامت روان دانش آموزان پسر در مقطع متوسطه دوم شهر لنگرود در دوران کرونا

محل انتشار:

اولین همایش ملی روان درمانی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

رضا ابراهیمی - معلم رسمی آموزش و پرورش

پریسا مفیدیان - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی

خلاصه مقاله:

با شیوع همه گیری کرونا ویروس آموزش ها از حالت حضوری به مجازی سوق داده شد. این امر می توانست پیامدهای منفی و مثبتی برای سلامت روان دانش آموزان به بار بیاورد. هدف از این مطالعه بررسی رابطه بین ناکارآمدی آموزش مجازی و سلامت روان دانش آموزان پسر مقطع متوسطه دوم دبیرستان های دولتی شهر لنگرود در دوران همه گیری کرونا است. این پژوهش از نوع تحقیقات توصیفی-پیمایشی و همبستگی است. جامعه آماری مورد مطالعه، شامل دانش آموزان پسر مقطع متوسطه دوم دبیرستان های دولتی شهر لنگرود در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ بوده و برای انتخاب نمونه از روش نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای استفاده شد. برای گردآوری داده ها از پرسشنامه محقق ساخته استفاده از آموزش مجازی و پرسشنامه سلامت عمومی گلدبرگ بهره گرفته شد. به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون همبستگی پیرسون از طریق نرم افزار SPSS ۲۱ استفاده شد. یافته ها نشان دادند که بین ناکارآمدی آموزش مجازی با هر ۴ مولفه سلامت روان یعنی علائم جسمانی، اختلال خواب و اضطراب کارکرد اجتماعی و افسردگی در دانش آموزان پسر رابطه معنادار وجود دارد.

کلمات کلیدی:

آموزش مجازی، سلامت روان، کرونا، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1347264>

